

ԲԱԶՄԱՎԷՊ

Թ. ՏԱՐԻ ԹԻԻ 22 .

1851

ՆՈՅՆԵՐԻՆԻ 15 .

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԳԼՈՒԽ Բ .

Դաստիարակորիսեր գործ և զարգացման և յասպառիմութեան :

ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆ ռւրեմն իւրօք գործունեայ է . բայց իր գործէն ալ, գործէլ տալն ալ, հրահանգէն ալ, մշակէն ալ, բոլոր ԶԱՐԳԱՑՐՆԵԼՈՒ Համար է :

Այս նիւթիս վրայ լաւ մը խօսինք . իրաւ որ այս բանս մարդ չէ եղած որ սկզբամբ ուրանայ, բայց գործադրութեան մէջ այս բանս լաւ չէ հասկըցուած միշտ :

Դաստիարակութիւնն է իրապէս չարժացումն մարդկային կարողութեանց :

Թէ որ վարպետը իր հոգը և աշխեր տը իր ջանքը չթափէ կարողութիւնները չարժացընելու, ընդարձակելու, ազնուա-

ցընելու, հաստատելու . Թէ որ միայն այն նային, օրինակի համար, որ լսկքանի մը ծանօթութեամբ միտքը լեցընեն, և Թէ որ համարձակելի է ըսել, մտքին մէջ քանի մը ծանօթութիւն շտեմարանեն՝ առանց նայելու որ միտքը ընդարձակի, զօրանայ, և բնական գործունէութիւնը աւելնայ, դաստիարակութիւն չըլլար . աստիկայ պարզ փոքրէնութիւն մը կ'ըլլայ : Այդ բանին վրայ չերևար ինձի այն մեծ և գեղեցիկ ստեղծագործող ոյժը, որ դաստիարակութիւն կ'անուանի : Տղան իրաւ փոքրէն կրնայ ըլլալ, այլ ոչ երբէք դաստիարակէալ : Արով և բուն մտքին դաստիարակութիւնը անկատար կը մնայ :

1 Տես երես 189 :

Ինչով շատ շատ ռամկական և կերպով մը կրաւորական տեղեկութիւն մը կ'ըլլայ սորվողը իր կողմանէ բան մը չընելով, ինչպէս որ տկար և անկատար արարած մըն ալ այնպիսի վարժութիւն կրնայ առնուլ :

Չխաբուինք . անհրաժեշտ հարկ է որ դաստիարակութեան հզօր և սքանչելի ազդեցութեամբը տղուն բոլոր կարողութիւնները բացուին զարգանան , միանգամայն թռիչ , գործունէութիւն , ընդարձակութիւն առնուն . միով բանիւ , այնպիսի կենդանութիւն ստանան որ այն կարողութեանցը յատուկ է : Իստով միայն կը յուսացուի որ այս մատաղ արարածը ըստ ժամանակին հասունանայ , և գուցէ օր մը փառաւոր զարգացման պտուղներու ակնկալութիւն ըլլայ :

Հոս ալ դարձեալ լեզուն և իրաց բնութիւնը միաբան են . նոյնանշան բացատրութիւն է ըսելը տղու մը համար թէ լաւ դաստիարակութիւն առած է և թէ լաւ պարգեացած է . այնչափ ահա ստոյգ է որ դաստիարակութիւնը բուն կարողութիւնները զարգացընել է . այնչափ ահա ստոյգ է որ դաստիարակութեան մէջ ամենայն բան պէտք է աս վախճանը ունենայ որ զարգացընէ . տըղուն բնական , մտաւոր , բարոյական և կրօնական յառաջադիմութիւն տայ . ապա թէ ոչ , դաստիարակութիւն չըլլար :

Եւ որովհետեւ դաստիարակութիւնը պարգեացումն է ըսինք , ուրեմն իրապէս յառաջադիմական է . բայց իր ընթացքն , իր յառաջադիմութիւնը իսկընով պէտք է ըմբռնել և խոհեմութեամբ կարգաւորել :

Իչելի լաւ ըսեմ , դաստիարակութիւնը նոյն իսկ բնութեան զարգացումն է ունեցած . աղէկութեանցը կողմանէ . և Ֆենելոնի պարզ և միանգամայն խորունկ խօսքին համեմատ Պէրոս է որ դաստիարակութիւնը բնութեան կեդրոնի և բնութեան օգնէ . իր ընթացքը պէտք չէ ամենեւին բռնի ըլլայ , և ոչ յառաջադիմութիւնը գահավէժ :

Իհա ասոր համար դաստիարակու-

թիւնը , ինչպէս որ ազգաց իմաստութիւնը և դարուց փորձը մտածած և սորվեցուցած է , մարդուս վրայ կը հսկէ , և շարունակ կը ջանայ զինքը կազմելու , զարգացընելու , ազնուացընելու կենաց գրեթէ առաջին քսան տարւոյն ժամանակը . ինչպէս բնութիւնն ալ լուելեայն մարդուս վրան կ'աշխատի մօտ նոյնչափ ատեն :

Իայց ասով ըսել չէ թէ դաստիարակութիւնը ինչպէս բնութիւնն ալ այդ քսան տարուան մէջ իրենց գործքը բոլորովին կը լմնցընեն . չէ ամենեւին : Ետաւոր և բարոյական մարդը իր բոլոր կենաց ընթացքին մէջ կը շահի , զինքը կը կազմէ և կը դաստիարակէ միշտ ինչուան այն տարիքը , նաև առաջ ալ երթայ , ուսկից ետքն որ ամէն փոփոխութիւն ալ յառաջադիմութիւն չերևար իրեն , հապա վար իջնալ :

Սրբեմն պէտք չէ ամենեւին դաստիարակութեան սահման և եզր դնել . բոլոր մարդը յինքեան կը բովանդակէ , և ինչուան անոր կենացը ընթացից ծայրը ետեւէն կ'երթայ : Ետաւորութիւն , ահա իրեն դիտեալ ճշմարիտ նպատակը . և ամենեւին պէտք չէ որ միտքը դնէ թէ այդ նպատակին հասած է : Ետաւորակութիւնը կը ջանայ որ մարդկային կարողութեանց ամենայն մշակութիւնը , ամենայն զարգացումը տայ , որչափ որ կրնան ընդունիլ . ամենայն ջանք ի գործ կը դնէ որ որչափ կարելի է զմարդ կատարեալ ընէ թէ ներկայ և թէ ապագայ կենաց համար . և աս բանիս համար չափանք ինչուան վերջը կ'աշխատի :

Սակայն պէտք է նորէն կրկնել թէ ինչ որ ընդհանրապէս դաստիարակութիւն ըսելով կ'իմանանք՝ սովորաբար քսան տարուան կը լմննայ . այն հասակին բնական մարդը բոլոր իր աճումը առած կ'ըլլայ : Եւ ու կրնայ զօրութեան առնուլ . ալ պարգանալ , մեծնալ չունի . իսկ մտաւոր ու բարոյական մարդը որուն զարգանալը այնպէս շուտով չդադրիր , այն ատենը կը սկսի իր կարողութիւնները վայելել ուրոնց որ գործունէութեանը ուժին , և

բնական ամբողջութեանը զօրութեանը ատենն է . և կրնայ ամէն բանի զանոնք բանեցընել : Բայց զմարդ մինչև հոն հասցընելու համար դաստիարակութիւնը ետեւէն կ'երթայ . և պարտական է ինչպէս որ ըսինք , բնութեան ընթացքին ետեւէն երթալ , և ոչ թէ անկէց առաջ անցնիլ : Բնութիւնը զտղան առջևնիս կը բերէ տկար , անզօր , զուրկ խօսքէ , զուրկ ձայնէ : Ի՞նչպէտ և գերագոյն էակ , թէպէտ և մեծամեծ բաներու սահմանեալ , բայց քան զգեռածին տղան ինչ աւելի խեղճ՝ բան կրնայ ըլլալ : Բայց բնութիւնը երկայնամիտ է , հետզհետէ հասակին իւրաքանչիւր աստիճանէն կ'անցընէ քիչ քիչ իրեն ամենայն տկարութիւնները կը զօրացընէ , և ժամանակաւ կը հասցընէ իր կատարեալ աճանը , կատարեալ պարգայձանը և վերջապէս իր կատարեալ զօրութեանը :

Եւ յայտ է պէտք է ըլլայ մարդուն մտաւոր և բարոյական դաստիարակութիւնն ալ , նոյն յարատեւութեամբ և նոյն մեղմութեամբ . ոտք ոտք բնութեան ետեւէն պէտք է երթայ , և անոր պէս զմարդ այլ և այլ աստիճաններէ անցընէ , և իւրաքանչիւրին մէջ իր ուսմունքները , իր դասերը , իր մշակութիւնը և իր կրթութիւնները յարմարցընէ նայելով հասակին յառաջագիմութեանը , տղուն զօրութեանը և անոր բնական զարգացմանը :

Վաստիարակութիւնը իր առաջին քայլափոխը տղուն ծննդենէն կը սկսի ընել : Տղուն առաջին կանչուրուտեաները հանդարտեցընելը , իր առաջին կամակոր յօժարութեանցը համբերութիւնը դէմ դնելը , իր դաստիարակութեան սկիզբը կ'ըլլայ : Եւ առաջին գգուանքէն սկսած , որ մայրը տղուն կու տայ , առաջին խօսքէն որ համբուրով մը շրթանցը վրայ կը դնէ , և առաջին մտածութեանէն զորն որ մօրը ձայնը , մօրը գութը ու հայեցուածքին փայլմունքը , մօրը հոգւոյն ազդեցութիւնը և շունչը այն թարմ մտքին մէջ կ'արթնցընեն , ինչուան վերջին դասն որ նոյն պատա-

նւոյն կու տայ հայր մը կամ կրթիչ մը՝ արժանաւոր սոյն անուան՝ երբ աշխարհքիս մէջ պիտի մտնէ , ինչ որ ըսուի , ինչ որ ըլլուի , ինչ որ հրամայուի , ինչ որ արգելուի , թէ հայրենի տան մէջ և թէ դպրոցի մէջ , պէտք է ըսել , ընել , հրամայել , արգելուլ այս վախճանաւ որ ճշտութիւն , հրահանգութիւն , պարգանան անոր բնութենէ առած ձիրքերը . և այն յուսով՝ որ անոր կարողութիւնները իրենց բնական աճողութեան զօրութեանը հասնին , և հաստատուն իրենց ուժին և գործունէութեանը լրութեանը մէջ :

Բայց այն ամենայն բազմութիւ և զանազան ուսմունքները , այն ամենայն հարկաւոր դասերը պէտք է ճարտարութեամբ մը յարմարցընել տղուն վիճակին , զօրութեանցը , մտաւորութեանը նաև սրտին :

Եւ որ համար դաստիարակութիւնը , որուն ընթացքը պէտք է որ աստիճանաբար և յաջորդաբար ըլլայ , երեք միջոց կը բաժնուի , որ այլ և այլ են ըստ հասակին յառաջագիմութեանը և մարդկային կարողութեանցը բնական զարգացմանը համեմատ : Եւ են

Ա . Վաստիարակութեան մայրական , որ մարդուն վրայ մասնաւորաբար խնամք կը տանի ծննդենէն սկսեալ ինչուան եօթներորդ կամ ութերորդ տարին :

Բ . Վաստիարակութեան նախնական , որ եօթը ութ տարիէն ինչուան տասը տասուերկու տարին կ'երթայ :

Գ . Վաստիարակութեան երկրորդական , որ տասը տասուերկու տարուրէն սկսեալ մինչև տասներութը քսան կը տեւէ :

Բայց հոս երկու ամենահարկաւոր դիտողութիւններ կան ընելու :

Վաստիարակութեան գործքը այնպէս կանոնաւորեալ կերպով միշտ առաջ չերթար ինչպէս բնութեանը . թը շուրաւաբար շատ դժար է որ հոգին միշտ մարմնոյն պէս աճի և զարգանայ . տղան իր կողմանէ ամենեւին վայրկեան մ'ալ չգաղբի իր աճելէն , մինչև որ կատարեալ մարդու հասակն ու մեծութիւնն առնու . բայց սրբափ ցաւալի

պատճառներ խիստ շատ անգամ խափա-
ներ են և խռովեր են մտաւոր և բա-
րոյական դաստիարակութեան յառաջա-
դիմութիւնը . քանիսն էր ծուռ կամ զեղծ
դաստիարակութեամբ մը երկար և տը-
խուր տղայութեան մէջ ծերացեր են :

Բայց սակայն մէկալ կողմանէ ալ
ճշմարիտ է ըսելը որ եթէ տղան առանց
ընդհատելու մինչև իր քսաներորդ տա-
րին կ'աճի և կը մեծնայ , հոն բնական
զարգացումը իր վերջը կը հասնի և կը
դադրի . իսկ մտաւոր և բարոյական
մարդը , որ երբեմն աւելի անկանոն կեր-
պով և դանդաղութեամբ կը կողմուի ,
դեռ կ'աճի ու կը կատարելագործի միշտ
ինչուան կենաց վերջին սահմանը . բա-
ւական է որ կամքը զօրաւոր ըլլայ և
անվեհեր :

Արհրորդական դաստիարակութիւ-
նը գէշ լաւ լըմնցընելէն ետքը կու գայ
դաստիարակութեան վերջին և անսահման ,
ան ատենը մեծ բարեբախտութեամբ
կրնայ մարդ , թէպէտ և մեծ ջանքով ,
իր առաջին շիթթ և խափանած դաս-
տիարակութեան պակասութեանց և
վրիպանաց տեղը լեցընել :

Արժողական դպրոցներէն վերջը ,
դեռ կենաց մեծ դպրոցը կայ , ուր որ
մարդիկ , ժամանակը , և իրք , կիրք ,
շահեկանութիւններ և գործառնու-
թիւններ և բոլոր բնութեան փորձերը ,
իրենց իրարու հակառակ ընթացից մէջ
շատ ուսմունքներ ունին և դաստիարա-
կութիւն մը , որ իրաւ ուշ է , բայց ա-
մենայն կերպով օգտակար է :

Այս դաստիարակութիւնը ես կը
փափաքիմ անուանել մեծ և յեռին ուսումն
ճարտոյ կամ լաւ ևս դաստիարակութեան
ընկերական . վասն զի այս դաստիարա-
կութիւնը ընկերութեան մէջ և ընկե-
րութեան ձեռքով կ'ըլլայ :

Սիկայ կը սկսի երբոր պատանին
աշխարհքիս մէջ մտնէ , և բարեբախ-
տութեամբ յառաջագիմութիւնը ամե-
նեին վախճան չունի :

Օսիկայ ամենուն համար հարկա-
ւոր կը սեպեմ ես . առանց այս վերջին
և զօրաւոր դաստիարակութեան , բոլոր

մէկալ առաջնները փորձի մէջ մտած
չեն ըլլար . ասիկայ միտակ է որ բնա-
ւորութեան , մտքին , բոլոր հոգւոյն
անփոփոխելի հաստատութիւն մը կու
տայ . ասիկայ միտակ է որ կ'որոշէ թէ
բնութիւն մը իրօք որչափ զօրութիւն
ունի դէմ դնելու կամ շահելու . ինչպէս
որ սուրբ գիրքը նոյն բանը կ'ըսէ պարզ
և զարմանալի կերպով մը . Այն որ քո-
չոս չէ ինչ գիտէ . և ինչ կը յուսա-
ցուի անկէ : Ար մարդը նաւուն էն մեծ
կայմը կ'ընէ այն ծառը , որ քամիներու
հետ դեռ չէ կուռլաւած , և բունը մըրը-
կաց մէջ չէ պնդացած :

Բայց այս ալ պէտք է լաւ գիտնալ որ
այս դաստիարակութիւնը միայն անանց
շահաւոր կ'ըլլայ , որոնք որ անոր լա-
մը պատրաստուած են նախընթաց դաս-
տիարակութիւններով . ասիկայ կ'են-
թաղրէ որ առաջուրէն կարողութիւն-
ները կազմուած են , ընտրութիւնը
կիրթ , սիրտը հաստատուն , խղճմտան-
քը բարեկարգ , և միտքը և բնաւորու-
թիւնը պատերազմելու կարող :

Այն ատենը նոյն ինքն մարդկութե-
նէ տրուած այս մեծ դաստիարակու-
թեան ուրիշ բան չմնար ընելու , բայց
եթէ միտքը պսակել բարձրագոյն իմաս-
տութեամբ , բնաւորութիւնը ազդողա-
գոյն զօրութեամբ , և խղճմտանքը ա-
ւելի անխաբելի լուսով :

Այն ատենը անմեղութիւնը դեռ
աւելի բարձրութեան կ'ելլէ առանց իր
անարատութեանը բիծ մը բերելու , և
ազնուականութիւն կ'առնու առաքի-
նութիւն դառնալով : Առաքինութիւն .
որ է ըսել , պատերազմ , փառաւոր դի-
մադրութիւն , յաղթութիւն 'ի վերայ
անձին և 'ի վերայ այլոց , յաղթանակ
նկուն եղած կրից վրայ :

Այս մեծ կուռոյն մէջ աւելի տկար-
ներն ալ , եթէ հաստատուն դաստիա-
րակութիւնը զիրենք լաւ արմատացու-
ցած է , պինդ կը կենան , կամ գոնեայ
այն եղեգին պէս որ կ'աճի և սնունդ
կ'առնէ այն հեղեղատէն , որ զինքը կը
շարժէ : Իսկ ուժովները , մէյմէկ դիւ-
ցազունք կը դառնան : Ամ գիտեր ինչ

մեծութիւն մը, ինչ ազնուականութիւն մը, ինչ արիութիւն մը, ինչ զօրութիւն մը կայ որ մըրկին մէջ չերևայ . կազնին լեռներուն գագաթանց վրայ և հակառակաշունչ հովերուն յարձակմանց մէջ միշտ աւելի կ'ուժոյնայ :

Մշակասիկ մտաւոր և բարոյական մարդուն ճշմարիտ յառաջագիմութիւնը, և մարդկութեան կատարեալ ըլլալու ճշմարիտ անսահման յարմարութիւնը, որ կրօնքը ամենուն կը յայտնէ : Նորը ուրիշ մտածութիւնները, բոլոր ուրիշ լեզուները խաբէութիւն է :

Արօնքը ամենուն կը յայտնէ ըսի . և յի-

րաւի, քրիստոնէութեան մէջ, թէ աղքատ թէ հարուստ, թագաւոր ըլլայ թէ գեղացի, ամէնքն ալ կրնան, ամենուն ալ պէտք է իւրաքանչիւր ըստ իւրում չափու աստուածային շնորհաց և ըստ զօրութեան իր բնական կարողութեանց որ դիմէ ու համնի իմաստութեան, առաքինութեան և նոյն իսկ սրբութեան որ անոնց սպակն է : Մտկայ է ամենայն Մէտաբանի աշակերտներուն գեղեցիկ կոչումը . ինչ վիճակէ որ ըլլան և ինչ խեղճ բաղդէ, կրնան և սպարտական են մինչև հոն Բարձրանալ :

Ի ԱՆ Ա Ս Ի Բ Ա Կ Ա Ն Տ Ե Ղ Ե Կ Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

Ք Ն Ա Ր Հ Ա Յ Կ Ա Կ Ա Ն

Ժ Ա .

Տ ա Ղ Յ յ Վ յ Ա ն ն ու Ս ար ա ղ ե ր ի ն :

- Ի յանապատէ լերանց ձայն աւետաւոր հընչեաց .
- Կուսածին որդւոյն քարոզ կարապետ բանին յայտնեալ :
- Եւ ձայն բարբառոյ ասէ անուն անեղին եղեալ .
- Սա մարգարէից ըզձումն, սա առաքելոց պարծանք :
- Սա 'ի փորձութեանց հովմոց տունկ մի յանտառից շարժեալ .
- Սա ետ զաւետիս առ հարսն վնոյն դարձեալ և մեզ յայտնեաց :
- Սա մեծ 'ի կանանց ծրնունդս, երկրորդ Հեղիաս գոյով .
- Սա 'ի Հերովդէէ խռովեալ եղեալ 'ի պահեստ բանտին :
- Եւ Հերովդիս խռովէր ընդ յանգիմանիչ բանին .
- Ս'ի լիցի օրէնս ասէ, անօրէն խաբող պատրոզ,
- Կողածին եղբայրն քո հողանիւթ՝ զուգեալ ընդ քեզ :
- Իյումք առ խումք հրաւեր տրեալ բազմութեան զօրաց իւրոց .
- Գունդ առ գունդ ժողովեցան այգուն միաբան 'ի ճաշն .
- Գուսար Հերովդիայ եկեալ դէմն առեալ մոլէր աղջիկն .
- Ի խրնձոյս իջեալ աղջիկն առաջի թագաւորին :
- Հերբն ծալ 'ի ծալ առեալ նրմանեալ արքայօձին .
- Եւ չօքրն ծաւալ ծրփէր ծիրանի ծովու նրման :
- Ուրունքն 'ի վերայ լանջացն նրմանեալ լերանց ծաղկանց .
- Եւ վարդ վառելով այտիցն, նրմանեալ խայծեալ նրուանց :
- Ռոնաձայն թընդիւն տաղիցն նոյն և 'ի շարժիլ մատանցն .
- Սա դարձիզարձեալ մոլէր առաջի թագաւորին .
- Ճեմն առեալ ճեպեալ ճեմէր, վազըս կաքաւիք վազէր :
- Բնդ այն Հերովդէս մոլեալ ընդ անձն ապաստան վինէր :
- Ս'ան էր կատաղիս մոլիս դուստրը Հերովդիադայ :